

Prag

Man kan ikke få det hele...?

Af Jes Nysten

Det er det kafkaske Prag, der danner den absurde, men virkningsfulde kulisse til Ole Christian Madsens seneste ægteskabsdrama. Det smukke, yderst velklædte middelklassepar Maja og Christoffer tager toget fra København til Prag. Vi fornemmer fra allerførste scene en spænding: Han er tilknappet og irriteret, hun afslappet og mildt overbærende. Snart går det op for os, at Christoffers forkrampethed nok skyldes, at han skal ned og hente sin døde far, som han intet havde tilovers for. Men dertil kommer, at Christoffer har opdaget, at Maja har en affære, og den første aften i Prag konfronterer han hende med det.

Christoffers manglende evne til at udtrykke sit komplicerede forhold til faderen, og hans og Majas hjerteskerende mangel på ægte og dybfølt indbyrdes kommunikation understreges af det eventyrlige Prag, der her er blevet klædt i kafkaske barokke gevanter. De to bliver indfanget i et absurd univers, hvor enhver kommunikation er skæv, barok eller helt mangler. Der er uforstående tjenere og hotelpersonale; farceagtige læger og sygeplejersker; en mildt sagt klæbrig advokat; og en mystisk sangerinde og hendes datter. Men midt i denne babyloniske forvirring lykkes det paradoksalt nok Christoffer at få en samtale i gang med denne sangerinde, selvom de ikke taler samme sprog. Disse to er altså i stand til at kommunikere på en måde, som han ikke kan med sin kone!

"Livet er hårdt, og man kan ikke få det hele", siges det igen og igen, og det er så sandt, som det er sagt, men det har Christoffer vel vidst hele tiden. Han vil 'blot' have det med faderen afsluttet hurtigt og så ellers fortsætte som før, men dels får han en overraskende fortælling om faderen, der rokker ved hans foragt og vrede, dels er hans forsøg på at genskabe forholdet til Maja dømt til at mislykkes. Det er uigenkaldeligt for sent.

Dette er Ole Christian Madsens anden film i den trilogi, han er i gang med, om kærlighedens veje og vildveje. Den første var dogmefilmen "En kærlighedshistorie", hvor Stine Stengade også havde en hovedrolle. Dengang spillede hun overfor Lars Mikkelsen, her i "Prag" er det broderen Mads Mikkelsen. Igen det Kim Fupz, der har skrevet manuskriptet, og han er en mester i at fange de små hentydninger, de dobbelttydige bemærkninger og hele den trivielle daglige sprogtone. Men jeg synes alligevel, at filmen kunne have strammet dialogen. I flere scener er billedsiden så mættet, at replikkerne bliver unødvendige og gumpetunge. Mads Mikkelsen spiller også denne rolle som den sammenbidte, vrede, indelukkede Mads Mikkelsen, men her giver det trods alt mening, for Christoffer er en hjælpeløst uforløst person - og så måske alligevel ikke. Der ligger trods alt en lille åbning til sidst, da han overlader faderens kiste til advokaten. Men meget håb lyser ikke ud af filmen. Stine Stengade spiller endnu engang blændende og kontrolleret - på grænsen til det underspillede: En moden selvstændig kvinde, der træffer sine valg, og som ikke går på kompromis med sine følelser, og så ser hun aldeles blændende ud i den blå frakke!

Danmark 2006 - Instr.: Ole Christian Madsen - Manus: Ole Christian Madsen og Kim Fupz Aakeson - Medv.: Mads Mikkelsen (Christoffer), Stine Stengade (Maja), Borivoj Navratil (advokaten), Jana Plodkova (Alena), Josef Vajnar (lægen) - 96 min. - Biografpremiere d. 3/11 2006 og på DVD d. 17/5 2007 - Udlejning: Nordisk

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=6204&area=3>

<http://philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2422>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/prague-film-review-by-chris>

<http://variety.com/2006/film/markets-festivals/prague-2-1200513264/>